

Nazywany „dobrym papieżem Janem”, „Janem Uśmiechniętym” i „Janem Pokornym”. W pamięci wiernych pozostał jako człowiek o wielkim duchu, pełen żywej wiary i miłości do bliźniego. W jego serdecznym i życzliwym wyrazie twarzy widziano odbicie dobroci samego Boga. Jest między innymi patronem ruchu ekumenicznego. Dostosował Kościół do współczesnych czasów

Angelo Giuseppe Roncalli urodził się 25 listopada 1881 ro- ku we Włoszech w biednej rodzinie chłopskiej. Jego matka była osobą bardzo wierzącą. Urodziła 11 dzieci, z których Angelo przyszedł na świat jako czwarty. † Mając 12 lat, wstąpił do niższego seminarium duchownego w Bergamo, które było wówczas jednym z najbardziej prestiżowych miejsc kształcenia przyszłych księży. Po otrzymaniu stypendium za dobre wyniki, rozpoczął naukę w Papieskim Seminarium Rzymskim. W 1902 roku przerwał studia na rok, by odbyć służbę wojskową. Po jej zakończeniu obronił doktorat z teologii i przyjął święcenia kapłańskie. Jako młodemu księdzu powierzono mu funkcję sekretarza biskupa Bergamo, Giacomo Radiniego Tedeschi. W tym czasie wykładał też w seminarium, redagował biuletyn „Życie diecezjalne”, współpracował z innym lokalnym pismem katolickim, a także był duszpasterzem Akcji Katolickiej. Spisywał swoje notatki, które później zostały wydane pod tytułem „Dziennik duszy”. Inspirowała go postawa świętych: Karola Boromeusza, Franciszka Salezego i Grzegorza Barbarigo. W 1925 roku otrzymał święcenia biskupie. Jako swoje hasło obrał słowa „Obedientia et Pax” („Posłuszeństwo i pokój”). W latach późniejszych pełnił funkcję kolejno: apostolskiego delegata w Bułgarii, w Turcji i Grecji oraz nuncjusza apostolskiego w Paryżu. W 1953 roku Angelo Roncalli został mianowany kardynałem i patriarchą Wenecji. W 1958 roku, po śmierci Piusa XII, podczas trzydniowego konklawe został wybrany na papieża i przyjął imię Jan XXIII. Przez kolejne cztery lata czynił przygotowania do Soboru Watykańskiego II. Sobór ten zainicjował nowy sposób obecności Kościoła w świecie, wezwał do odnowy życia. Dał także impuls do pojednania z Kościołami chrześcijańskimi oraz dialogu z innymi religiami. Jan XXIII zmarł po ciężkiej chorobie 3 czerwca 1963 roku. Beatyfikowany 3 września 2000 roku przez Ojca Świętego Jana Pawła II, kanonizowany 27 kwietnia 2014 roku przez papieża Franciszka.

Czego możemy się nauczyć od św. Jana XXIII?

Święty pozostawił ludziom przesłanie, by potrafili szukać zawsze tego, co powinno ich łączyć, nie dzielić. Poszukiwać tego, co wspólne, aby iść dalej, aby móc zmierzyć się z ewentualnymi różnicami i szukać dróg do doskonalszej jedności, która pozwala rozwiązać wszelkie problemy współczesnego człowieka i stawić im czoła.

Ciekawe!

Po raz pierwszy w dziejach Kościoła Jan XXIII jako Ojciec Święty przyjął na audiencji arcybiskupa anglikańskiego Geoffrey'a Fishera z Canterbury. Był też pierwszym papieżem, który złożył prezydentowi Włoch wizytę w Kwirynale. Dzięki jego staraniom Kościół katolicki uczestniczył w roli obserwatora w zgromadzeniu Światowej Rady Kościołów obradującej w Delhi w 1961 roku.

Z ust świętego

☐☐☐ „**Jedna dobra matka jest tyle warta co stu nauczycieli**”.

Wspomnienie liturgiczne

Kościół wspomina św. Jana XXIII **11 października**, w rocznicę zwołania Soboru Watykańskiego II.